

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يُظَاهِرُهُا ۝

جزاین نیست که توترساننده ای کسی را
که بترسد از وی (۴۵) .

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَأَرَبَابٌ مُّتَوَاتِرُونَ ۝

روزی که ببینند آن را چنانستی که ایشان
درنگ نکرده بودند به دنیا مگر یک وقت
شام یایک وقت صبحی که پیش از آن
بود (۴۶) .

سوره عبس مکی است و آن چهل
و دو آیت و یک رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان .
روترش کرد و اعراض نمود (۱) .

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝

بسبب آنکه بیامد پیش او نابینا (۲) .

وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهُ يَريُّ ۝

و چه چیز خبردار کرد ترا شاید وی پاک
می شد (۳) .

أَوَيْدٌ كُفَّتْ نَفْعُهُ الذِّكْرَى ۝

یا پندمی شنید پس نفع میدادش آن
پند شنیدن (۴) .

أَمَّا مَن اسْتَفْضَى ۝

اما کسی که توانگر ست (۵) .

فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّى ۝

پس تو بسوی او اقبال می کنی (۶) .

وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْبَابُ ۝

وزیان نیست بر تو در آن که پاک نه شود
(۷) .

وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَى ۝

واما کسی که بیامد پیش تو شتابان (۸) .

وَهُوَ يُعْطَى ۝

واز خدای خود ترسان (۹) .

فَأَنتَ عَنْهُ تَكْفَى ۝

پس تو از وی غفلت میکنی (۱۰) .

(۱) نابینائی از فقراء صحابه بمجلس آنحضرت صلی الله علیه وسلم درآمد
و بسوالهای مکرر تشویش داد و آنحضرت صلی الله علیه وسلم در آنحالت به
دعوت اشراف عرب مشغول بودند پس آنرا مکروه داشتند و اعراض نمودند
خدای تعالی بر خلق عظیم دلالت فرمود .

نَى نَى، هر آئینه این آیاتِ قرآنِ پندست
(۱۱) .

پس هر که خواهد یاد کند قرآن را (۱۲) .
هر آئینه آیاتِ قرآن ثبت است در نامه های
گرامی (۱۳) .

بلند قدر پاك کرده شده (۱۴) .
به دست های نویسندگان (۱۵) .
بزرگ منش نیکو کردار^(۱) (۱۶) .
لعنت کرده شد آدمی را چقدر ناسپاس
ست (۱۷) .

خدا از چه چیز آفریدش (۱۸) .
از نطفه منی آفریدش پس اندازه معین
کردش (۱۹) .

باز راه برآمد آسان نمودش (۲۰) .
باز بمیراندش پس درگور کردش (۲۱) .
باز وقتیکه خواست زنده ساختش (۲۲) .
نَى نَى، بعمل نیاورد آنچه فرمودش
(۲۳) .

پس باید که درنگرد آدمی بسوی طعام
خود (۲۴) .

بسوی آنکه ماریختیم آب را ریختنی
(۲۵) .

باز شگافتیم زمین را شگافتنی (۲۶) .
پس رویانیدیم در آن زمین دانه را (۲۷) .
وانگورو سبزی هارا (۲۸) .

كَلَّا إِنَّمَا تَدْكُرُ ۝۱

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝۲

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۝۳

تَرْوَعَةً مُّطَهَّرَةً ۝۴

يَأْتِيهِمْ سَفَرَةٌ ۝۵

كِرَامًا بَرَرَةً ۝۶

فَبِئْسَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۝۷

مِنْ أَبِي نَسِيِّ حَلَقَهُ ۝۸

وَمِنْ نُطْفَةٍ حَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۝۹

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝۱۰

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝۱۱

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝۱۲

كَلَّا لَأَكْفِيَنَّكَ اللَّهُ مَا أَمْرَهُ ۝۱۳

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝۱۴

إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝۱۵

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝۱۶

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝۱۷

وَعَبًّا وَنَضْبًا ۝۱۸

(۱) یعنی فرشتگان از لوح نقل می کنند .

- وزیتون راودرختان خرمارا (۲۹) .
 وباغهارا که درختان بسیار دارد (۳۰) .
 ومیوه و علف دواب را (۳۱) .
 برای منفعت شما و چهار پایان شما (۳۲) .
 پس وقتیکه بیاید آواز سخت (۳۳) .
 روزیکه بگریزد مرد از برادر خود (۳۴) .
 و از مادر خود و از پدر خود (۳۵) .
 و از زن خود و فرزندان خود (۳۶) .
 هر مردی را از ایشان آن روز شغلیست که
 کفایت میکندش (۳۷) .
 یکپاره چهره ها آن روز روشن باشد
 (۳۸) .
 خندان و شادان باشد (۳۹) .
 و یکپاره چهره ها آنروز بر آن غبار باشد
 (۴۰) .
 غالب آید بروی تاریکی (۴۱) .
 این جماعت ایشانند کافران بدکاران
 (۴۲) .

سوره تکویر مکی است و آن بیست
 و نه آیت است

- بنام خدای بخشاینده مهربان .
 وقتیکه خورشید پیچیده شود (۱) .
 و وقتیکه ستارها تیره شوند (۲) .
 و وقتیکه کوه ها روان کرده شوند (۳) .
 و وقتیکه ماده شتران باردار را معطل
 گذاشته شود (۴) .
 و وقتیکه جانوران وحشی را جمع کرده

وَرَبُّونَا وَمَعْلَا ۞

وَحَدَائِقِ غَلَبًا ۞

وَقَالِكُمْ وَأَنَا ۞

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعْلَمُكُمْ ۞

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۞

يَوْمَ يَقُولُ الْمُرءُ مِنْ أُخِيهِ ۞

وَأَيْتِهِ وَآيَتِيهِ ۞

وَصَاحِبِنِيهِ وَيَنْبِيهِ ۞

لِكُلِّ أُمْرِي مِنْهُمْ يَوْمَ مَيِّدِ شَأْنٍ يُغْنِيهِ ۞

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۞

صَاحِلَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۞

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۞

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۞

أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجِرَةُ ۞

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۞

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۞

فَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۞

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۞

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُجِرَتْ ۞